

داود هرمیداس باوند پرونده هسته‌ای ایران در آستانه ارجاع به شورای امنیت سازمان ملل

ورای تعهدات پیش‌بینی شده در "ام‌بی‌تی" و "توافقهای پادلمن" و "پروتکل یک"، ایران باید تعهدات جدیدی را پذیرا بشود. نکته‌ی مهم اینست، آنچا اشاره شد که اقدامات ایران، بخصوص پنهانکاری، تهدیدی است برای صلح و امنیت بین‌المللی. یعنی بالقوه مسئله را آوردن تا آستانه‌ی شورای امنیت. چون شورای امنیت صلاحیت اش وقیع است که یک رویدادی بعنوان تهدیدی علیه صلح و امنیت بین‌المللی تلقی بشود. حالا، در اجلاس آتش شورای حکام احتمالاً آنها برآن خواهند بود که این مسئله را در چارچوب تهدید برای صلح و امنیت تلقی کنند. چون اگر بخواهند وارد بحث حقوقی بشوند، واقعاً لحاظ حقوقی دلیل منطقی برای ارجاع پرونده به شورای امنیت نیست. ولی بار سیاسی اش را سعی کرده‌اند تویی بشود تا براساس آن شاید شورای حکام در یک توصیه ضرب الاجلی دلایل کافی برای ارجاع پرونده به شورای امنیت داشته باشد. ولی احتمالاً یک توصیه توام با ضرب العجل کوتاه‌مدت خواهد بود و بدنبال آن، در هر حال اگر فعل و انفعالاتی انجام نگیرد، ممکن است شورای حکام از خود دش سلب صلاحیت بکند و ارجاع بدهد مسئله را به شورای امنیت.

دویچه‌وله: بنابراین من اگر صحبت‌های شما را، دکتر هرمیداس باوند، درست متوجه شده باشم، بخصوص با توجه به اینکه آمریکا هم در واکنش به از سرگیری تحقیقات هسته‌ای از سوی ایران به جمهوری اسلامی هشدار داده هسته‌ای از سوی ایران به شورای امنیت سازمان ملل تلاش خواهد کرد، شما هم چشم انداز پرونده‌ی امنی ایران را در واقع روی میز شورای امنیت سازمان ملل می‌بینید!

داود هرمیداس باوند: من گفتم که در آستانه اش می‌بینیم، ولی بستگی به فعل و انفعالاتی است که تا آن تاریخ پیش بیاید.

دویچه‌وله: فکر می‌کنید ایران تا آن‌زمان چه تصمیمی خواهد گرفت؟

داود هرمیداس باوند: اگر مذاکرات با مسکو در مورد برنامه‌ی مشترک به یک تفاهمی متنه‌ی بشود، که خوب، آن مورد تایید آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها هم هست. بنابراین مسئله در یک وضع جدیدی قرار می‌گیرد. ولی اگر آن مذاکرات با شکست روبرو بشود، آنوقت به ظن غالب احتمالاً سعی می‌کنند ارجاع پرونده ایران به شورای امنیت را فراهم بکنند.

صرفًا تحقیقاتی است، پس چرا با چنین واکنش شدید بین‌المللی، هم از طرف پنج قدرت بزرگ هسته‌ای جهان و هم از سوی کشورهای اروپایی مواجه شده است؟ آیا علت فقط بی‌اعتمادی است یا فکر می‌کنید لایل یا اسناد دیگری ممکن است در میان باشد؟

داود هرمیداس باوند: تا حدودی می‌شود گفت بی‌اعتمادی است و تا حدودی هم ناظر به گروهی است که در ایران مصدر امور شده‌اند. مواضعی که اتخاذ می‌شود، مطالبی که بیان می‌شود، فشارهایی که وارد می‌شود، مجموعه‌ی فرایند اینها هم بی‌اعتمادی است، هم اظهارنظرهایی که بازتاب بین‌المللی دارد که تبلیغات گسترده‌ای هم پیدا کرده است. همه‌ی اینها سوق داده می‌شود به آن ادعایی که در مورد قصد و نیت ایران مطرح شده است، و گرنه از لحاظ حقوقی، من فکر نمی‌کنم، دلایل محکمی واقع وجود داشته باشد برای ارجاع پرونده‌ی ایران به شورای امنیت. ولی از لحاظ سیاسی، چرا! معتقدند که تفاوچهای پاریس نقض شده است. و همین اقدامی راهم که اخیراً کرده در جهت صرف فناوری بعنوان نقض همان تعهدات پاریس تلقی می‌شود. همانطور هم که می‌دانید، توافق پاریس یک ارتباطی با قطعنامه‌ی شورای حکام پیدا کرده بود. یعنی سعی کرده بودند این توافق، ضمن آنکه در مقابل سه کشور اروپایی که نماینده‌ی آن در اروپا هستند، درین حال در مقابل شورای حکام هم تلقی بشود. لذا، این بازتاب سیاسی مسئله بود که در جهت بسیج افکار عمومی جهانی شکل می‌گرفته است.

دویچه‌وله: آلمان، فرانسه و انگلستان اعلام کردن که احتمالاً خواهان نشست اضطراری شورای حکام در واکنش به اقدام اخیر ایران خواهند شد و درباره‌ی ارجاع یا عدم ارجاع پرونده‌ی ایران به شورای امنیت بحث و گفت و گو خواهد کرد. به نظر شما در مجموع صدای این شورای حکام، چنانچه این نشست اضطراری برگزار شود، علیه ایران خواهد بود یا نه؟

داود هرمیداس باوند: در قطعنامه‌ی شورای حکام به دو سه نکته اشاره شده است. یک نکته عبارت از این بود که آن هفده سال پنهانکاری را با آن سالهای ۲۰۰۳ که ایران بصورت شفاف فعالیت‌های خودش را در مظان نظارت‌های بازارسان آژانس بارزرسی‌های مکرر کرده است و اخیراً هم هیأتی آمده بود. بنابراین، اینکه در حقیقت این اقدام است در جهت غنی ترکدن اورانیوم، من فکر نمی‌کنم چنین باشد. اما، از لحاظ سیاسی اقدامی که شده، آن ادعایاً انتہای و یا حالاً هرچیز دیگری اسمش را بگذاریم در مورد قصد و نیت ایران، مطرح کردن می‌تواند مورد بهاری برداری قرار بگیرد و در حقیقت تاکید بر این شود که قصد و نیت ایران چنین و چنان بوده و اینها هم مvoie این ادعاست.

جمهوری اسلامی ایران تحقیقات هسته‌ای خود را از سرگرفته است. معاون بین‌الملل سازمان امنیتی ایران در این رابطه اعلام کرده که از سرگیری تحقیقات هسته‌ای به معنای تولید سوخت هسته‌ای نیست. اما با وجود این مجتمع بین‌المللی نسبت به این اقدام جمهوری اسلامی واکنش شدیدی نشان دادند و برخی حتاز خطری که صلح جهانی را تهدید می‌کنند سخن گفتند. دقیقاً بر کسی روش نیست که تحقیقات مزبور چه معنای دارند، اما در هر حال، گویا این مسئله خطر ارجاع پرونده امنی ایران را به شورای امنیت بیشتر می‌کند. در همین رابطه، دکتر داود هرمیداس باوند استاد علوم سیاسی و کارشناس روابط بین‌الملل، به پرشتهای صدای آلمان پاسخ داده است.

مصطفی‌گر: بهنام باوندپور
دویچه‌وله: دکتر هرمیداس باوند، ایران تحقیقات هسته‌ای خودش را از سرگرفته و اعلام کرده که این مسئله صرف تحقیقات در زمینه فناوری سوخت هسته‌ای است و تولید سوخت هسته‌ای همچنان در تعلیق است. اما، به نقل از خبرگزاری "مهر" می‌گوییم، یکی از دیلمانهای اتحادیه اروپا به خبرگزاری رویترز گفته است که ایران با اقدام اخیرش قصد دارد تا استفاده از ۱۴۶ اسانتیفیکوثر در نظری سوخت هسته‌ای از جه نوعی است و آیا جمهوری اسلامی ایران این مسئله را شفاف اعلام کرده است؟

داود هرمیداس باوند: من فکر می‌کنم، مسئله‌ی الان جنبه‌ی سیاسی صرف پیدا کرده است. یعنی در شرایطی که بهر حال مذاکراتی با روسیه جریان داشته و بعد مذاکراتی با کشورهای اروپایی در پیش است، مصلحت اقتصادی کرد که از دست زدن به چنین اقدامی که صرف برای فن آوری هسته‌ای است خودداری بشود. البته در این مورد که این مسئله در جهت پروسه‌ی غنی ترنسازی است، من چنین فکر نمی‌کنم. چون آژانس بارزرسی‌های مکرر کرده است و اخیراً هم هیأتی آمده بود. بنابراین، اینکه در حقیقت این اقدام است در جهت غنی ترکدن اورانیوم، من فکر نمی‌کنم چنین باشد. اما، از لحاظ سیاسی اقدامی که شده، آن ادعایاً انتہای و یا حالاً هرچیز دیگری اسمش را بگذاریم در مورد قصد و نیت ایران، مطرح کردن می‌تواند مورد بهاری برداری قرار بگیرد و در حقیقت تاکید بر این شود که قصد و نیت ایران چنین و چنان بوده و اینها هم مvoie این ادعاست.

دویچه‌وله: دکتر هرمیداس باوند، اگر اقدام اخیر ایران

سال نو میلادی را به همه هموطنان پر تلاش و ارجمند مسیحی خویش شادیا ش گفته، روزهای خوش و سرشار از موفقیت را در کنار دیگر هموطنانمان برایشان ارزومندیم